

[Henry Christensen.]

ningen er en omfattende detailomsætningsafgift.

Vi har rejst dette spørgsmål i udvalget. Vi har også fra embedsmændene fået besvarelser på de forskellige praktiske og principielle synspunkter, der kan anlægges. Her har man jo også rejst en række af de spørgsmål, der så melder sig, men det gælder også her, at man ikke har klaret af, hvordan man ville løse dem. Det gælder her, at vi ikke i udvalget på nuværende tidspunkt ved, hvordan ser egentlig et færdigudarbejdet detailomsætningsafgiftsforslag ud sammenholdt med et endeligt afklaret merværdiafgiftsforslag? Man siger til os, at det ville jo stille betydelige krav til administrationen, hvis man skulle afklare dette, og det er jo naturligvis en betænkelighed, som enhver af os må tage med ind i sine overvejelser.

Jeg vil gerne føje til, at det, vi står over for, er at få afvejet: hvilken omfattende administrativ byrde vil der blive tilbage for de hundrede tusinder danske erhvervs virksomheder, når man har valgt? Jeg har den opfattelse, at det høje ting og at udvalget må gøre sig denne problemstilling klar til bunds, og at vi altså må nå en endelig afklaring, således at vi har et tilstrækkeligt sikkert grundlag for at træffe et endeligt valg.

Jeg har altså ingen forhåndsmening om, at det skal ende på den ene eller på den anden måde, men jeg har — og venstre har — det sikre synspunkt, at vi vil ikke træffe en beslutning herom, før vi så langt det overhovedet er muligt kender de to afgørende muligheder til bunds. Jeg synes, at den højtærede minister for længst, også på baggrund af de drøftelser, der har været her tidligere, burde have sat arbejdet i gang med at skaffe denne anden mulighed til veje. Jeg vil i den forbindelse gerne sige, at det står vel nogenlunde klart, at skal man skaffe også denne anden mulighed til veje, så vil det være en detailoms uden undtagelser, som man i princippet må foretage en vurdering af.

Jeg vil også gerne have lov til at citere beretningen side 36, hvor der står følgende:

„Der er næppe tvivl om, at detailhandelens organisationer har ret i påstanden om, at det vil være en meget stor byrde — for ikke at sige praktisk umuligt — for

detailhandlerne at praktisere en afgift, som ikke omfatter alle varer.“

Det er jo ganske interessant, når man tager i betragtning, at det, regeringen ville have os med til i 1962, var en detailledsafgift, der ikke omfattede alle varer, og som man altså nu fortæller er praktisk taget umulig for detailhandleren at administrere.

Men må jeg, inden jeg forlader dette punkt, yderligere minde og spørge den højtærede minister om en ting. Vi var under forhandlingerne i 1962 fra socialdemokratiets side og fra regeringens side på et vist tidspunkt stillet over for et forslag, eller jeg skal måske rettere sige tilbud om, at man var parat til i løbet af kort tid at medvirke til gennemførelsen af en detailomsætningsafgift uden undtagelser. Var dette et tilbud, man dengang gav uden dækning? Jeg forstår, at administrationen har ikke været med i de overvejelser dengang. Hvad var det for et tilbud? Hvilket indhold var der? Er den højtærede minister i tvivl om, at sådan var tilbuddet dengang, beder jeg ham drøfte sagen med den nuværende højtærede udenrigsminister, der dengang var det daværende udvalg en dygtig formand. Se, det er det ene problem, som udvalget står over for, og som må klares op.

De to andre problemer, jeg gerne vil understrege, er, at spørgsmålet om merværdiafgift og detailledsomsætningsafgift må ses i sammenhæng med dels den øvrige skattereform og dels principperne for den fremtidige udgiftspolitik. I venstre er vor interesse for dette forslag alene knyttet til, at det kan danne grundlag for en i øvrigt omfattende skattereform, for indkomstbeskatningen, for beskatningen af opsparing og for beskatningen af produktionsmidlet jord, dyrket jord. Under forudsætning af, at der kan findes tilfredsstillende løsninger, der er produktive, der er langsigtede, og som skaber virkelig forenkling i skattelovgivningen, er der mening i at fortsætte arbejdet med merværdiafgiften.

Men det må også være den helt afgørende forudsætning, og derfor burde den højtærede finansminister have fornemmet dette så stærkt, at han ikke bare nøjedes med at henvise til den skitse om nogle ganske enkelte af skatteproblemerne, som regeringen har fremlagt, men i stedet fremlagde et samlet gennearbejdet skattereformforslag,